RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.648 van 25 juni 1998
in de zaak A. 50.544/VII-11.853.

In zake : Adolf DE COOMAN,
rechtsgeding hervat door :
de n.v. VAN ROY,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT.

tussenkomende partijen :

1. Ilse WAUTERS,
   wonende te LENNIK,
   G. Vandersteenstraat 55,
2. de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU,
   gevestigd te BRUSSEL,
   Overwinningsstraat 26.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Adolf DE COOMAN op 5 maart 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 17 december 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant (thans Vlaams-Brabant) houdende inwilliging van beroepen ingesteld door derden tegen het besluit van 18 juni 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik, waarbij hem de vergunning verleend werd voor het exploiteren van een zandgroeve te Lennik, Rooststraat-Vijverselen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 13 mei 1993;

Gelet op de beschikking van 17 mei 1993 die de tussenkomst van Ilse WAUTERS toelaat;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 14 mei 1993;

Gelet op de beschikking van 11 juni 1993 die de tussenkomst van de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 4 december 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Ilse WAUTERS, tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Rechtspleging</u>.

1.1.1. Overwegende dat in een stuk genoemd "laatste memorie met verzoek tot hervatting van geding", ingediend namens de n.v. VAN ROY, wordt gesteld dat verzoeker "inmiddels zijn exploitatierechten op het terrein (heeft) afgestaan aan de n.v. VAN ROY" en dat "in de hoedanigheid van nieuwe toekomstige uitbater van de gronden", de n.v. VAN ROY "bij deze dan ook in deze procedure hervatting van geding (wenst) te doen overeenkomstig artikel 58 van het Procedurereglement van de Raad van State"; dat daarbij een kopie is gevoegd van de beslissing van de raad van bestuur van die vennootschap;

1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie aanvoert dat uit het hierboven vermelde procedurestuk blijkt dat verzoeker zelf geen belang meer heeft bij het voortzetten van de procedure en dat verzoeker trouwens ook geen laatste memorie meer heeft ingediend; dat zij voorts betoogt dat geen enkel stuk wordt voorgelegd waaruit de realiteit van de overdracht van de exploitatierechten blijkt; dat zij ten slotte in dit verband stelt :

> "Dat alzo de ontvankelijkheid van dit verzoek tot gedinghervatting in vraag dient gesteld te worden te meer daar een exploitatievergunning inderdaad een zakelijk recht is, welk kan overgedragen worden, terwijl in casu echter de exploitatievergunning geweigerd werd, zodat, trouwens met dezelfde raadsman, de oorspronkelijk verzoekende partij, die

in elk geval thans geen belang meer heeft, in feite slechts een procedure overdraagt, rechtsfiguur bij ons onbekend";

1.1.3. Overwegende dat ter terechtzitting de verzoekster in gedinghervatting aanvoert dat ter zake geen stukken kunnen worden medegedeeld, omdat de exploitatievergunning nog niet definitief is verkregen;

1.2. Overwegende dat verzoeker en verzoekster in gedinghervatting vertegenwoordigd worden door en woonplaats hebben gekozen bij dezelfde raadsman; dat derhalve aangenomen moet worden dat zij beiden de werkelijkheid van de overdracht van de exploitatie-rechten bevestigen; dat in die omstandigheden, ondanks het ontbreken van het instrumentum van die overdracht, op de vraag tot gedinghervatting kan worden ingegaan;

2. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

2.1. Op 2 maart 1992 dient verzoeker met betrekking tot bovenvermeld perceel een milieuvergunningsaanvraag in voor een inrichting met als voorwerp "het opvullen van een zandgroeve met inerte materialen ...".

2.2. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik verleent op 18 mei 1992 de gevraagde vergunning.

2.3. Hiertegen wordt beroep aangetekend door de tussenkomende partijen en de v.z.w. Milieu-Overleg Pajottenland.

De beroepen worden op 10 juli 1992 onontvankelijk verklaard omdat geen bewijs van betaling van de dossiertaks was bijgevoegd.

2.4. Op 21 augustus 1992 worden bedoelde betalingsbewijzen overgezonden.

Met een beslissing van 8 september 1992 worden de beroepen alsnog ontvankelijk verklaard.

2.5. Laatstvermelde beslissing wordt dezelfde dag met volgend schrijven ter kennis van verzoeker gebracht :

> "(...)
> Ik deel u mee dat hoger beroep werd aangetekend bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant tegen de bovengenoemde beslissing.
> Dit beroep werd bij brief dd. 8/9/92 ontvankelijk verklaard.
> De verdere afhandeling van het dossier zal gebeuren overeenkomstig de bepalingen van het VLAREM.
> Hoogachtend,
>
> Namens de bestendige deputatie,
> de gemachtigde ambtenaar.".

2.6. Met het bestreden besluit worden de beroepen ingewilligd en de beroepen beslissing vernietigd;

3. <u>Gegrondheid van het beroep</u>

3.1.1.1. Overwegende dat verzoeker in zijn tweede middel de schending aanvoert van artikel 50, 1˚,c, van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I),

> "Doordat beroeper nooit in kennis gesteld is van het feit dat er door derden beroep was aangetekend tegen de vergunningsbeslissing in eerste aanleg van het gemeentebestuur.
> Terwijl vermelde bepaling voorschrijft dat de aanvrager binnen 14 dagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking van de vergunningsbeslissing

in kennis gesteld wordt van het feit dat een beroep ontvankelijk werd bevonden.

En terwijl in casu de aanplakking van de vergunningsbeslissing plaatsvond vanaf 25 mei 1992, zodat bedoelde kennisgeving van de beroepen aan beroeper diende geschied te zijn uiterlijk 7 juli 1992.

Terwijl uit de bestreden beslissing blijkt dat de beroepen, die op de bestendige deputatie werden ontvangen op 18 juni 1992, pas op 8 september 1992 ontvankelijk werden verklaard, zodat bedoelde kennisgeving nog onmogelijk tijdig kon gebeuren.

En terwijl het in casu gaat om een procedurevoorschrift dat op straffe van nietigheid is voorgeschreven (...)";

3.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert :

"Beroeper werd op 08 september 1992 in kennis gesteld van het feit dat door derden beroep was aangetekend tegen de vergunningsbeslissing in eerste aanleg van het gemeentebestuur (stuk 8).

Uitgangspunt voor de bepalingen van artikel 50.1. van het VLAREM I is het ingediende beroep en niet de exploitant van de betwiste inrichting. Het beroepschrift wordt ontvankelijk verklaard binnen veertien kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking van de beslissing. Indien het beroep niet door de exploitant is ingediend, wordt deze binnen dezelfde periode in kennis gesteld van het ontvankelijk beroep.

In casu DE COOMAN werd het beroepschrift door derden aanvankelijk onontvankelijk verklaard (zie hoger) op 10 juli 1992.

De exploitant wordt in dit geval niet op de hoogte gesteld van een onontvankelijk beroep (artikel 50.b. VLAREM I).

De exploitant werd daarentegen wel op 08 september 1992 in kennis gesteld dat door derden ontvankelijk beroep was aangetekend";

3.1.1.3. Overwegende dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord onder meer stelt :

"Tegenpartij brengt in het administratief dossier een schrijven naar voor waaruit zou moeten blijken dat beroeper middels een schrijven dd. 8 september 1992 door het bestuur op de hoogte werd gebracht van het feit dat derden een ontvankelijk beroep hadden ingesteld tegen de door het gemeentebestuur afgeleverde milieuvergunning.

Beroeper herinnert zich nochtans niet ooit dit schrijven ontvangen te hebben, en merkt op dat het bewuste stuk 8 van het administratief dossier geen uitsluitsel geeft of deze brief wel effectief aan beroeper verzonden is.

Bovendien schrijft artikel 50, 1˚c van het VLAREM I-besluit voor dat de aanvrager binnen 14 kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking van de vergunningsbeslissing in kennis gesteld dient te worden van het feit dat een beroep door het bestuur ontvankelijk werd bevonden";

3.1.1.4. Overwegende dat de tussenkomende partijen aanvoeren :

"Het door de RAADSMAN aangehaalde artikel 50 sub 1c van het Besluit van de Vlaamse Exekutieve van 6 februari 1991 (VLAREM I) stelt niet dat de exploitant hoeft bericht te worden over het feit dat er door derden beroep was aangetekend tegen de vergunningsbeslissing in eerste aanleg van het gemeentebestuur, zoals door de RAADSMAN verondersteld wordt. Enkel een in dat geval voorkomende ontvankelijkheidsverklaring moet worden gemeld.

Over het feit of de exploitant al dan niet tijdig door de Bestendige Deputatie van de Provincie Brabant werd bericht inzake de ontvankelijkheidsverklaring van ons beroepschrift, kunnen wij ons uiteraard niet uitspreken.

Het aangehaalde middel bepaalt al evenmin dat tussen de datum van de aanplakking van de vergunningsbeslissing (welke overigens niet reglementair gebeurde, aldus P.V. door de Lennikse politie onder nummer 4038/92, dossier bij de Prokureur des Konings te Brussel overgemaakt op 12/06/1992, aldaar gekend onder 64.58.4038/92) en de datum van kennisgeving van beroepen aan exploitant, een periode van maximaal 1 maand, vermeerderd met 14 dagen mag voorkomen, zoals eveneens door de RAADSMAN wordt verondersteld";

3.1.1.5. Overwegende dat de verwerende partij zich in haar laatste memorie naar de wijsheid van de Raad van State gedraagt;

3.1.2.1. Overwegende dat artikel 50, 1˚, c, van Vlarem I bepaalt :

"wordt het beroep ontvankelijk bevonden, dan wordt de indiener van het beroep door de Bestendige Deputatie van de provincieraad of de in sub a) vermelde gemachtigde ambtenaar binnen veertien kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking bedoeld in artikel 31 hiervan per ter post aangetekend schrijven in kennis gesteld; in zoverre het beroep niet door de exploitant is ingediend, wordt deze laatste binnen dezelfde termijn door voormelde Deputatie of gemachtigde ambtenaar per ter post aangetekend schrijven kennis gegeven van het ontvankelijk beroep";

Overwegende dat het tijdig meedelen van de ontvankelijk bevonden beroepen een substantieel vormvoorschrift is, omdat die verplichting tot doel heeft de exploitant ervan op de hoogte te brengen dat de in eerste aanleg genomen beslissing niet definitief is en, bij ontstentenis van die kennisgeving binnen de gestelde termijn, deze laatste gerechtigd is ervan uit te gaan dat de exploitatie van de inrichting zonder risico kan worden aangevat;

3.1.2.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat de beroepen beslissing gedurende de voorgeschreven termijn van dertig kalenderdagen werd aangeplakt vanaf 25 mei 1992; dat, naar het zeggen van de verwerende partij zelf, de beslissing tot het ontvankelijk verklaren van de beroepen pas op 21 augustus 1992 aan de exploitant werd medegedeeld; dat dit buiten de opgelegde termijn is; dat de enkele vaststelling door de verwerende partij dat de beroepen aanvankelijk onontvankelijk werden verklaard en de exploitant niet op de hoogte wordt gesteld van een onontvankelijk beroep, hieraan geen afbreuk doet; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 17 december 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant (thans Vlaams-Brabant) houdende inwilliging van beroepen ingesteld door derden tegen het besluit van 18 juni 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik, waarbij aan Adolf DE COOMAN de vergunning verleend werd voor het exploiteren van een zandgroeve te Lennik, Rooststraat-Vijverselen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig juni 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**